

tot El îndreaptă toate cusururile noastre.

Nu vom încerca să purtăm singuri durerea noastră; aceasta ar însemna un răspuns neprietenos la iubirea Lui gingașă. Vom începe numai de azi; ziua de astăzi, cu Dumnezeu nostru cel plin de iubire și de ce să nu încheiem ziua tot cu El? Pe mame nu le obosește niciodată tovărășia copiilor lor.

Culeasă de sora Eva Măndicescu din „Eu sunt Domnul, medicul tău” de C.H. Spurgeon

O viață de renunțare

„Am fost rastignit împreună cu Cristos” (Galateni 2:20)

Nimeni nu este una cu Cristos până când nu este gata să renunțe nu numai la păcat, ci și la întregul mod de a privi lucrurile. Când suntem născuți de sus prin Duhul lui Dumnezeu, înseamnă că trebuie să renunțăm la ceva înainte de a avea. Și încă de la început să renunțăm la toate pretențiile. Ceea ce aștepta Domnul nostru să-I prezentăm nu este nici bunătatea, nici onestitatea, nici stradanii noastre, ci păcatul real și greu; aceasta este tot ce El poate lua de la noi. Și ce ne da El în schimb pentru pacatele noastre? O dreptate reală. Dar noi trebuie să renunțăm la orice pretenție de a fi vrednici de considerația lui Dumnezeu.

O dată ce am făcut acest lucru, Duhul lui Dumnezeu ne va arăta la ce mai trebuie să renunțăm. Cu fiecare pas al acestui proces va trebui să renunțăm la drepturile mele. Sunt eu gata să renunțăm la dreptul pe care-l am asupra tuturor lucrurilor

mele, la dreptul de a avea propriile mele sentimente, la orice drept, și să mă identific cu moartea lui Isus Cristos?

Întotdeauna vom suferi o deziluzie profundă și dureroasă înainte de a ne lepada de noi înșine și de a ne preda în întregime. Când un om se vede cu adevărat așa cum îl vede Domnul, nu de urâciunea pacatelor carni este el șocat, ci de natura îngrozitoare a mândriei inimii lui față de Isus Cristos. Când el se vede în lumina Domnului, începe să simtă rușinea și vina dispersată.

Dacă ne confruntăm cu problema renunțării, să trecem prin criza, să ne lepădam de toate și Dumnezeu ne va face potrivii pentru tot ce ne cere.

Marta Gae

ANUNȚURI:

Marti ora 9 - Grup de rugăciune

Miercuri Repetiție de cor

Joi ora 18 - Biserică

Vineri ora 17 - Club Awana

Duminică ora 10 - Serviciu de închinare

Ziua Recunoștinței

ora 17 Agapă

STUDIUL BIBLIC:

Iubește-ți aproapele respectându-i viața! Deuteronom 19-21:9

Nelegiuirile nerezolvate azi vor fi pedepsite de Dumnezeu, atunci când paharul individului, al bisericii, al țării sau al întregului pământ se umple.

Pulsul Bisericii Creștine Baptiste "Biruința"

Anul IX, Nr. 411 din 12 octombrie 2008

Adresa: Baia Mare, Str. I. Maniu Nr. 3B, Telefon: 0362.411252

ISPITA IDOLATRIEI

„Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: „Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace.” (1 Corinteni 10:7)

Esența idolatriei stă în întoarcerea omului dinspre Dumnezeu spre altceva, inclusiv spre sine însuși. Poporul evreu a devenit idolatru în clipa în care nu s-a mai uitat la Domnul ci a privit spre sine însuși și spre vițelul de aur.

Lumea în care trăim noi este nespuns de înșelătoare și amăgitoare. La fiecare pas există pericolul legării inimii de unul dintre nenumărații idoli moderni. În jurul nostru întâlnim oameni robiți de sport, de mâncare sau băutură, de jocurile de noroc, de pornografie, de muncă, de bogăție, de modă, de televizor, de computer, de politică și tot mai puțini oameni care au rămas închinători adevărați care să-L adore pe Dumnezeu cu toată ființa lor. Există o înclinație bolnăvicioasă spre divertisment și distracție. Oamenii caută prin orice mijloace să se simtă bine, să se amuze, să își excite simțurile la maxim dar nu reușesc să-și ofere nimic pentru suflet.

Căutarea lucrurilor superficiale și încercarea nereușită de a păcăli nevoile sufletului sunt dovada evidentă a cât de bolnavă a ajuns generația noastră. Încercăm să facem cât mai multe lucruri, am devenit tot mai ocupați, mai grăbiți, credem că am strâns mult și totuși ne mulțumim cu puțin în comparație cu ceea ce am putea primi din mâna lui Dumnezeu. Mâncatul, băutul și jucatul sau distracția au devenit principalele ingrediente din rețeta nescrisă a ceea ce cred cei mai mulți că este fericirea. Câtă înșelăciune, pentru că de fapt acestea nu sunt decât resturile pe care ni le aruncă în bațjocură Diavolul de la masa lui.

Evreii au dovedit ce au în inima lor când au început să se bucure de vițelul de aur și nu s-au mai bucurat de Domnul. Ce îți produce ție cu adevărat bucurie? Ce te entuziasmează? Ce te face să-ți tresalte inima? Domnul sau lucrurile din lumea de aici?

Este greu ca în astfel de vremuri să stai neclintit lângă Domnul, dar cine îl

cunoaște cu adevărat pe Dumnezeu nu mai vrea să plece de lângă El niciodată. Să nu lăsăm să se stingă entuziasmul și dragostea noastră pentru Domnul. Să nu privim nicio clipă spre vițeei de aur așezați ca ispite în jurul nostru. Dumnezeu le este suficient tuturor celor care doresc să stea așezați sub umbra aripilor Sale. El este Singurul în stare să-i bucure și să-i ferească pe toți cei care vin cu încredere la El. Când noi am fost găsiți de Dumnezeu și El ne-a chemat să căpătăm mântuirea, noi am primit tot ce se putea primi așa că nu ne mai trebuie absolut nimic din ceea ce ne-ar oferi lumea de aici.

Pastor *Daniel Chereji*

Vegheați asupra voastră

Isus Cristos ne sfătuiește de nenumărate ori să veghem, pentru că vrea să fim ai lui, fericiți pentru totdeauna: „Vegheați dar, pentru că nu știți în ce zi va veni Domnul vostru” (Matei 24:42); „Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită” (Matei 26:41).

În dicționarul explicativ al limbii Române, verbul a veghea, are trei sensuri:

1. a sta treaz noaptea, a nu dormi,
2. a îngriji un bolnav, stând noaptea la căpătâiul lui,
3. a păzi, a sta de strajă.

Toate aceste trei sensuri sunt azi valabile pentru biserica lui Cristos. Într-adevăr în jurul nostru se coboară o noapte tot mai neagră. Chiar și în biserici, lumina nu mai e așa de strălucitoare, dar domnul Isus ne îndeamnă să veghem, să nu dormim, să avem grijă să nu ni se stingă candela.

■ În Talmudul evreiesc ni se dă un exemplu de astfel de veghere:

■ Veghează la gândurile tale
■ Pentru ca ele vor fi cuvinte.

■ Veghează la cuvintele tale
■ Pentru ca ele vor deveni fapte.

■ Veghează la faptele tale
■ Pentru ca ele vor deveni obiceiuri.

■ Veghează la obiceiurile tale
■ Pentru ca ele vor deveni caracterul tău.

■ Veghează la caracterul tău
■ Pentru ca el va fi destinul tău.
■ Să ne ajute Dumnezeu să facem acest fel de veghere! AMIN

Cirțiu Ioan

■ „**Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!**” (Marcu 13:37)

■ Această poruncă este dată de Dumnezeu nostru fiindcă nimeni nu știe momentul întoarcerii Domnului Isus. Acest timp de așteptare pentru noi constituie un timp de încercare, deoarece nu știm cum ne va găsi. De aceea trebuie să veghem, să ne rugăm și să trăim după poruncile Lui.

■ „Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă. Ca să aveți putere să scăpați din toate lucrurile acestea, care se vor întâmpla, și să stați în picioare înaintea Fiului omului”. O altă responsabilitate dată de Domnul este de a veghea în toate lucrurile, de a lucra cu credințioșie în slujba Lui și să nu obosim pe cale. „Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.”(Marcu

13:36)

■ „Dar tu fii treaz în toate lucrurile, rabdă suferințele, fă lucrul unui evanghelist, și împlinește-ți bine slujba!”(1Ti8motei 4:5)

■ Trăirea noastră să fie ca și cum în fiecare clipă așteptăm întâlnirea cu Mântuitorul. Viața credinciosului este o luptă continuă cu păcatul și o stare permanentă de veghere. Mai multă veghere duce la mai multă rugăciune.

■ Doamne Isuse ajută-ne să fim tari, răbdători, să-ți fim credincioși până la capăt, să te iubim cu toată ființa noastră.

■ „Vegheați, fiți tari în credință. Fiți oameni, întăriți-vă!” (1 Corinteni 15:16). Amin.

Lidia Trif

Fiul Omului a venit

■ „**Căci Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!**” Marcu 10:45

■ Prin acest verset Dumnezeu vrea să ne învețe un lucru extraordinar: cum să ne comportăm unii cu alții. Aici vedem atitudinea pe care o are Dumnezeu față de oameni. Atât de mult ne-a iubit încât s-a identificat cu noi, venind în lumea noastră și slujindu-ne, apoi dându-și viața pentru noi.

■ „**Fiul Omului a venit**”. Cât interes! Ce autentică dovadă de dragoste! Dumnezeu Însuși s-a făcut om. El a venit printre oameni ca Fiul Omului pentru ca să-Și poată servi semenii.

■ Dacă Fiul lui Dumnezeu s-a apropiat de noi, niște ființe moarte în

■ păcate și ne-a ridicat de unde zăceam, plătind un preț așa mare, cum ar trebui să ne comportăm noi cu semenii noștri?

■ Haideți să investim în relațiile dintre noi, urmând exemplul Domnului Isus, slujindu-ne unii pe alții, astfel vom deveni ca El și vom avea relații de calitate.

Ancuța Rus

■ „**Vă voi mângâia cum mângâie o mamă pe cineva**” (Isaia 66:13)

■ O, cât de dulce este mângâierea unei mame! Cum știe ea să ia parte la necazurile copilului ei! Cum îl strânge la piept și caută să primească în inima ei toată durerea lui? Copilul poate să-i spună totul, iar mama îi arată un interes, cum nimeni altul nu poate arăta. Dintre toți mângâietorii, mama este pentru copil cel mai plăcut.

■ Tot așa este și cu omul mare: Dumnezeu nostru se coboară ca să fie față de noi ca o mamă. Aceasta înseamnă o mare iubire și o mare bunătațe. Înțelegem cu bucurie că El este Tatăl nostru; dar iată că El vrea să fie și mama noastră.

■ Nu ne cheamă oare aceasta la o sfântă și deplină încredere și la o fericită odihnă? Dacă Dumnezeu este Mângâietorul nostru, atunci nici o teamă nu mai poate să rămână. Să-I spunem Lui deci nevoia noastră, chiar dacă am face lucrul acesta numai prin suspine și plâns. El nu ne disprețuiește din pricina lacrimilor noastre, nici mama noastră nu ar face așa ceva. El ține seama de slăbiciunile noastre, cum a făcut și mama noastră; și poate să facă acest lucru și mai bine și mai decât ea și